

[Forsvarsministeren.]

hvis Folkenes Forbund ikke havde været, maaske paa ny kunde have faaet det hele til at bryde ud i lys Lue i Europa.

Det ærede Medlem citerede, som sagt, den forhenværende svenske Udenrigsminister Marks von Würtemberg; jeg vil gerne have Lov til at citere en anden Statsmand, som jeg er mere i Overensstemmelse med, en Mand, der ogsaa har ladet sin Røst høre indenfor Folkenes Forbund og har gjort det for nylig, det er den norske Statsminister Mowinckel. Han udtaler sig om Oprettelsen af Folkenes Forbund og siger:

„De 10 Aar, som er gaaet, har vist, at trods Mangler, trods Skuffelser, trods Tilbageslag er Folkeforbundet blevet til det bedste og mægtigste Instrument til Forstaaelsens Vækst og Fredens Befæstelse mellem Folkene, som Menneskene endnu har skabt. Dets egne Gerninger er Bevis for dette“.

Og han fortsætter senere:

„Politisk har Forbundet endnu ikke skabt den evige Fred — og der er visselig langt igen, før dette Maal naas. Men Oprettelsen af Forbundets faste internationale Domstol, den Pligt til Forligsmægling i alle Tvistigheder, som det paa lægger sine Medlemmer, den Kæde af Voldgiftstraktater, som det har foranlediget, har i høj Grad bidraget til at fremme mellemfolkelig Forstaaelse og Retsbevidsthed. *Locarno-* og *Kellogg-Pagt* vilde have været utænkelige uden Folkeforbundet. Og den store Optakt til endeligt Opgør af *Rhin-* og *Reparationsspørgsmaalet* er født under Forbundets Ledelse. Kan den Optakt føre til ærlig og aaben Forstaaelse mellem Frankrig og Tyskland og gøre Grænsen, som skiller dem, lavere, betyder det mere for Fredens Sag end noget andet.“

Det er altsaa en mere optimistisk Betragtning; men den er fremsat af en Mand, der, som sagt, for ikke ret længe siden paa kraftig Vis har ladet sin Røst høre indenfor Folkenes Forbund.

Det ærede Medlem var utilfreds med Lovforslagets § 1 — ja, dér kan man se, hvor forskelligt Mennesker bedømmer Paragraffer og Forhold i det hele. Særlig fra konservativ Side har man fremholdt denne § 1 som en ganske fortræffelig Paragraf, og nu kommer der en anden konservativ Mand og siger, at det er egentlig ganske betydningsløst, hvad der staar. Det ærede Medlem opholdt sig bl. a. ved den Passus, „at sikre Trafikken i Færvandene“.

Jeg skulde mene, at dér kan Flaaden have

sin store Betydning i Konfliktstilfælde, vort Land er jo delt ved Sunde og Bælter.

Saa mente det ærede Medlem, at vi her i Europa havde Respit i 10 Aar, saa brød det løs. Jeg synes, det ærede Medlem skulde lade være med at nævne Tal; man kan lige saa godt sige 7, 12, 15, 20 Aar, det er ren Formodning, ren Gisning og betyder ingen Verdens Ting. Og naar det ærede Medlem syntes at være saa glad ved at faa Tilslutning af det ærede Medlem Hr. P. Munch, saa ved det ærede Medlem Hr. Holstein, at det nævnte ærede Medlem er den daarligste Spaamand, vi overhovedet nogen Sinde har haft, da han skulde spaa om, hvorledes det vilde komme til at se ud i Fremtiden, saa selv om to saadanne Statsmænd udtaler sig paa den Maade, tror jeg godt, at vi andre har Lov til at tvivle og i alt Fald sige: De ved intet som helst, ikke det fjerneste mere end alle vi andre, og vi haaber, at det ikke bryder løs, men at Folkeforbundet stadig maa gaa frem og udøve sin Mission bedre og bedre.

Der er under denne Forsvarsdebat blevet holdt lange Taler, lad os nu vise, vi kan handle. Vi er villige til fra Regeringens Side at forhandle. Der er nævnt, at Sagen skulde i Kommission, jeg har ogsaa set, at den Tanke har været fremme i et Venstreblad. Jeg synes nu, det vilde være en Falliterklæring fra Rigsdagens Side, hvis den ikke selv var i Stand til at løse dette Spørgsmaal. Jeg har ogsaa set det udtalt i et Blad — jeg tror ogsaa, at det var et Venstreblad —, at Medlemmer af det udenrigspolitiske Nævn i særlig Grad skulde have Betingelser for at dømme om dette Spørgsmaal. Men saa er det jo saa heldigt, at vi netop i Forsvarsudvalget faar den Slags Folk ind fra det udenrigspolitiske Nævn, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, det ærede Medlem Hr. P. Munch, det ærede Medlem Hr. Vanggaard o. s. v. Af den Grund behøver man i alt Fald ikke at nedsætte nogen Kommission.

Derfor vil jeg haabe, at det trods alt og trods det, at der er kommet saa mange modsatte Anskuelser frem, skal kunne lykkes at føre denne Sag igennem i denne Rigsdagssamling. Og lad os saa alle — i den Henseende er vi enige — fylke os paa den store Front, der arbejder for Freden, og haabe paa, at dette store Problem maa gennemtrænge Folketsjælene i Landene, saa at det bliver indlysende, hvor himmelraabende meningsløst det er, at eventuelle Konflikter mellem civiliserede Nationer fremtidig skal løses ved Krudt, Kugler, Gas, o. s. v. Men ved en fuldstændig isoleret